

Οι αγωνιζόμενοι δικαιώνονται (Δρ. Χαράλαμπος Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Ο Θεός μας είναι Θεός αγάπης, ελέους και οίκτιρμών. Όπως κάθε πατέρας αγαπά όλα τα παιδιά του το ίδιο, χαίρεται για την προκοπή τους και θέλει να τα βλέπει να προοδεύουν στην αρετή και η ζωή τους να είναι ομαλή, ειρηνική και ευτυχισμένη, έτσι και ο μεγάλος μας Πατέρας, ο Θεός μας θέλει «πάντας ανθρώπους σωθήναι» (Α Τιμ. β 4). Κάθε πατέρας γνωρίζει τα πλεονεκτήματα και τα ελαττώματα των παιδιών του, αφού τα ανατρέφει και τα ζει καθημερινά. Ο Θεός Πατέρας που μας έπλασε και ως Παντεπόπτης μας βλέπει κάθε στιγμή από τον ουρανό, δεν θα γνωρίζει πολύ καλά τις ασθένειες της ανθρώπινης φύσεως και τις πτώσεις μας; Δεν θα γνωρίζει ότι η σάρκα αντιστρατεύεται στο πνεύμα, ότι «το φρόνημα της σαρκός έχθρα εις Θεόν» (Ρωμ. η 6);

Δεν μας

θέλει τέλειους ο Θεός μας, αφού μόνον Εκείνος είναι τέλειος, καθώς μας λέγει «ουδείς αγαθός ει μη εις ο Θεός» (Ματ. ιθ 17). Μας θέλει, όμως, αγωνιστές. Μας θέλει να στεκόμαστε στις επάλξεις και να πολεμούμε με τη χάρη Του «προς τας αρχάς, προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνας τούτου, προς τα πνευματικά της πονηρίας εν τοις επουρανίοις» (Εφεσ. στ 12). Την πρόθεσή μας για αγώνα βραβεύει ο Κύριος περισσότερο από τα νικητήρια αποτελέσματά του. «Και την πράξιν τιμά και την πρόθεσιν επαινεί» ο Κύριος, μας λέγει στον Κατηχητικό του λόγο για την Ανάσταση ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Να πιστεύουμε σ' Αυτόν και να αγωνιζόμαστε διαρκώς ζητά από εμάς ο Κύριος. Τους πιστούς αγωνιστές θα τους σώσει, θα τους καταστήσει υιούς και κληρονόμους της Βασιλείας Του. Γι' αυτό μας λέγει ο Απόστολος των εθνών: «Ου δικαιωθήσεται εξ έργων νόμου πάσα σαρξ» (Γαλ. β 16), για να συνεχίσει πιο κάτω: «Ο δίκαιος εκ πίστεως ζήσεται» (Γαλ. γ 11).

Δεν σώζεται, λοιπόν, ο άνθρωπος μόνο με τα έργα του, όσο καλά και θεάρεστα και αν είναι, αλλά με την πίστη του στο Σωτήρα Χριστό. Το έλεός Του θα μας σώσει· είναι αυτό που θα μας οδηγήσει στον Παράδεισο. Το έλεός Του, το οποίο μας καταδιώκει και ας μη θέλουμε, ας μην καταβάλλουμε κάθε ικμάδα μας στον αγώνα για τη σωτηρία. Έλεγε ο Γέροντας Γαβριήλ, ο Λυσιώτης, ότι το έλεος του Κυρίου μας τρέχει σαν ελαφρύς άνεμος να μας αγκαλιάσει και εμείς αντί να γύρουμε προς το μέρος του, για να δροσιστούμε και να σωθούμε γυρνάμε προς την άλλη μεριά,

για να μας προσπεράσει. Δηλαδή μόνοι μας αρνούμαστε το έλεος του Θεού, το σωτήριο. Ο Ψαλμωδός Δαβίδ λέει: «Το έλεός Σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου» (Ψαλμ. κβ 6). Αφού, λοιπόν, μας επισκιάζει το έλεος του Κυρίου μέχρι τέλους της ζωής μας η σωτηρία μας πρέπει να θεωρείται δεδομένη, ο Παράδεισος να είναι ανοικτός για εμάς, όταν όμως και εμείς το θέλουμε και αγωνιζόμαστε νόμιμα και μόνιμα.

Σε άλλο Ψαλμό μας το βεβαιώνει αυτό πάλιν ο Δαβίδ: «Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, τον στεφανούντα σε εν ελέει και οικτιρμοίς» (Ψαλμ. 102, 4). Με το άπειρο έλεός Του ο Κύριος και με το πλήθος των οικτιρμών Του θα μας στεφανώσει με το στεφάνι της ατελείτητης μακαριότητας. Στο συμπέρασμα αυτό καταλήγει και ο Αδελφόθεος Ιάκωβος στην Επιστολή του, στην οποία μας λέει: «Κατακαυχάται έλεος κρίσεως» (Ιάκ. β 12). Δηλαδή, το έλεος του Κυρίου αποδεικνύεται ισχυρότερο και κατανικά την κρίση Του. Με άλλα λόγια, αν ο Χριστός μας παρουσιάζεται με δύο μορφές, ως δίκαιος και αυστηρός κριτής και ως ελεήμων και φιλόανθρωπος, η δεύτερη μορφή Του θα υπερισχύσει, έτσι ώστε να μας σώσει. Άλλωστε γι' αυτό σαρκώθηκε ο Θεάνθρωπος, για να πειρασθεί με όλους τους τρόπους, κατά τους οποίους η ανθρώπινη φύση μπορεί να πειράζεται, χωρίς βέβαια να υποπέσει σε αμαρτία, και τούτο για να συμπαθήσει τις φυσικές μας αδυναμίες, καθώς ομολογεί ο μέγας Παύλος: «Ουκ έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον συμπαθήσαι ταις ασθενείαις ημών, πεπειρασμένον δε κατά πάντα καθ' ομοιότητα χωρίς αμαρτίας» (Εβρ. δ 15).

Αφού, λοιπόν, ο Θεός μας είναι ευσυμπάθητος και ελεήμων και η ελεημοσύνη Του υπερνικά την κρίση Του, σίγουρα, οι πιστοί θα πάνε όλοι στον Παράδεισο. Λέγω οι πιστοί, γιατί μας λέει πάλιν ο Δαβίδ: «Το έλεος Αυτού επί τους φοβουμένους Αυτόν» (Ψαλμ. 102, 11). Το έλεος του Θεού θα αγκαλιάζει αυτούς που τον αγαπούν, που τον σέβονται, που τον ευλαβούνται. Και αυτοί θα γίνουν κληρονόμοι της Βασιλείας Του. Αν, λοιπόν, πιστεύουμε στο Θεό και αγωνιζόμαστε τον καλόν αγώνα, τότε δεν φοβούμεθα. «Θαρσείτε» (Ιωάν. ιστ 33) και χαίρετε, μας λέγει ο Ευαγγελιστής της αγάπης, ο επιστήθιος και ηγαπημένος, ο Άγιος Ιωάννης, ο Θεολόγος. Ο Παράδεισος μας περιμένει! Ο Παράδεισος μας περιμένει όλους τους αγωνιστές. Κανείς μας ας μη θλίβεται και ας μην απογοητεύεται. Μόνο στην προσευχή μας καθημερινά να επαναλαμβάνουμε τα λόγια των Αποστόλων: «Πρόσθεν ημίν πίστιν» (Λουκ. ιζ 5), Κύριε. Πρόσθεσέ μας πίστη· με τη χάρη Σου αύξησέ μας την πίστη, Κύριε, και αξίωσέ μας μέχρι την τελευταία στιγμή να αγωνιζόμαστε τον καλόν αγώνα της πίστεως!